

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(520)

46. posiedzenie
Komisji Rodziny i Polityki Społecznej
w dniu 13 grudnia 2006 r.

VI kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie wniosków zgłoszonych na 23. posiedzeniu Senatu do ustawy o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych.

(Początek posiedzenia o godzinie 15 minut 38)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Antoni Szymański)

Przewodniczący Antoni Szymański:

Proszę państwa, na razie otwieram posiedzenie Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, gdyż ja i pan przewodniczący Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej mamy następujący plan. Mamy do zaopiniowania poprawki do trzech ustaw wspólnie z różnymi komisjami, a jedną sprawą, odnoszącą się do ustawy o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych, zajmie się tylko Komisja Rodziny i Polityki Społecznej. Korzystając z tego, że jako komisja jesteśmy w pełnym składzie – przepraszam, bez jednego senatora, bez pana Koguta – moglibyśmy w tej chwili rozstrzygnąć tę sprawę.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej jest reprezentowane, legislator jest, wnioskodawca jest, a czy jest zgoda, żebyśmy rozstrzygnęli w tej chwili tę poprawkę?

Proszę państwa, ponieważ jestem wnioskodawcą, chciałbym powiedzieć, że prezentowałem to przed chwileczką na posiedzeniu plenarnym. Poprawka dotyczy tego, żeby uprawnienie do przejazdów komunikacją publiczną dla cywilnych niewidomych ofiar działań wojennych było podobne, jak to mają na przykład inwalidzi wojenni drugiej grupy, a nie było tego szczególnego uprawnienia, które jest zapisane w tej chwili w ustawie, a które zrównywałoby ich z pierwszą grupą inwalidów wojennych, którzy...

(Głos z sali: A dlaczego nie?)

No nie. Jest jednak różnica – w dyskusji pani Tomaszewska to powie – pomiędzy inwalidami wojennymi czy osobami, które w wyniku działań wojennych ucierpiały i które konstytucja nakazuje w sposób szczególny traktować, a tą grupą, o której w tej chwili mówimy. Myślę, że ta sprawa jest znana, w tej sytuacji proponuję tylko zapytać o „za” i „przeciw”. Chciałbym też zapytać jeszcze o stanowisko rządu w tej sprawie.

Bardzo proszę panią dyrektor Wiśniewską.

**Dyrektor Departamentu Świadczeń Rodzinnych
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Alina Wiśniewska:**

Stanowisko rządu jest pozytywne, bo uważamy, że ta poprawka jest uzasadniona.

Przewodniczący Antoni Szymański:

Co mną powodowało? Musimy sobie zdawać sprawę, że te grupy jak wszystkie grupy zawodowe patrzą na swoje uprawnienia. I chodzi nam o to, żeby te grupy były właściwe i równo traktowane.

Jako pierwsza zgłaszała się pani Tomaszewska.

Proszę bardzo.

Senator Ewa Tomaszewska:

Otóż poprawka spowoduje, że ta grupa będzie gorzej traktowana. To jest oczywiście możliwe, ale ja jestem temu przeciwna, mam takie prawo. Grupa osób niewidomych jest tą grupą, która odpowiada pierwszej grupie inwalidzkiej – mówię to, żeby wyjaśnić od razu – i w tej chwili obniżanie jeszcze tego świadczenia, kiedy ponad pięć lat trwał okres zawieszenia możliwości działania takiej ustawy, bo do tego się sprowadzało działanie pana premiera Millera blokujące ustawę przyjętą wcześniej przez Parlament, co spowodowało, iż z tysiąca pięciuset osób obecnie zostało trzysta, które mogły z tego świadczenia skorzystać... Ponadto ustawa kombatancka funkcjonuje od wielu lat i cywilne ofiary wojny korzystają z tej ustawy przez kilka ostatnich lat życia, prosiłabym więc, by nie obniżać poziomu tego świadczenia, bo przecież nie jeżdżą oni nagminnie kolejami. Dziękuję.

Przewodniczący Antoni Szymański:

Dziękuję.

Wyjaśniam, że nie kierowałem się kwestiami finansowymi, a więc tym, czy oni jeżdżą nagminnie czy rzadko, czy nie jeżdżą wcale, tylko kwestią pewnej równości, pewnych parytetów, mając świadomość tego, że osoby, które mają drugą grupę inwalidzką, która powstała w wyniku działań wojennych, mają uprawnienia niższe, i te osoby będą miały słusznie uzasadnione pretensje – być może właśnie do ustawodawców – że nagle ktoś ma większe uprawnienia do przejazdów. Tylko tym się kierowałem.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie?

Sprawa jest wobec tego jasna i przejdziemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem złożonej poprawki, która została przed chwilą omówiona? Proszę o podniesienie ręki.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak?

(Głos z sali: Jeszcze moment.)

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Agata Karwowska-Sokołowska:**

Bardzo przepraszam, że przerywam, ale zgodnie z zestawieniem wniosków jako pierwszy musi być poddany pod głosowanie wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek, a dopiero w dalszej kolejności propozycje poprawek. Obydwie te poprawki będą zresztą musiały być przegłosowane łącznie.

Przewodniczący Antoni Szymański:

Tak jest. Dziękuję za tę uwagę. Po prostu w tej sprawie już głosowaliśmy na poprzednim posiedzeniu i w tej chwili nie dostrzegłem tego, ale rzeczywiście tak jest.

Przechodzimy do głosowania nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem ustawy bez poprawek? (3)

Kto jest przeciw? Bardzo proszę o podniesienie ręki. (2)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Czyli ustawa przeszła bez poprawek.

(*Głos z sali: Jako wniosek komisji?*)

Tak, jako wniosek komisji.

Kto byłby sprawozdawcą tej ustawy?

(*Głos z sali: Przewodniczący.*)

W tej sytuacji nadal przewodniczący, tak?

Czy jest zgoda?

Tak? Dobrze.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Czy może jednak pani Tomaszewska? A, przepraszam bardzo, rzeczywiście, bo ja byłem... Proponuję panią Ewę Tomaszewską. Tak jest. Powiedziałem to tylko dlatego, że byłem autorem tej poprawki i myślałem, że tak będzie dogodniej, ale oczywiście pani Tomaszewska.

Zamykam posiedzenie.

Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 05)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851